

Segment zarządczy

W 2014 r. głównymi źródłami ryzyka politycznego i prawnego były: sytuacja na Ukrainie oraz plany regulacji UE, w szczególności projekt zaostrzonej polityki klimatycznej UE do 2030 r. W mniejszym stopniu ryzyko działalności było związane z polskimi regulacjami. W 2014 r. prace nad nimi przebiegały w kierunku sprzyjającym rozwojowi sektora naftowego, tak jak m.in. w przypadku wejścia w życie ustawy o zapasach ropy naftowej i paliw, czy regulacji dotyczących poszukiwań i wydobycia węglowodorów. W Polsce wyraźnie dało się zaobserwować pogłębienie dialogu między instytucjami uczestniczącymi w tworzeniu prawa a przedstawicielami branży (zarówno przedsiębiorstw, jak i organizacji branżowych). Pozwoliło to na obniżenie ryzyka działalności wynikającego z tego obszaru. Niemniej, nadal istotne znaczenie miało nasze uczestnictwo w procesie legislacyjnym w Polsce poprzez udział w konsultacjach społecznych projektów ustaw, czy też w pracach grup roboczych koordynowanych przez administrację państwową.

1. Ryzyka polityczne

Ważnym czynnikiem politycznym, który stanowił element ryzyka dla naszej działalności handlowej był konflikt Ukraina-Rosja i wynikające z niego sankcje UE nałożone na Rosję. Ze szczególną uwagą monitorowaliśmy sytuację geopolityczną i związane z nią konsekwencje. W 2014 r. nie odnotowaliśmy wpływu sankcji w obszarach zakupu ropy naftowej i obrotu produktami naftowymi. Jedyny efekt zauważalny, który wystąpił przy wprowadzeniu wcześniejszych sankcji przez USA, to większa ostrożność banków pośredniczących w płatnościach na rzecz podmiotów rosyjskich.

2. Ryzyka prawne

Polityka klimatyczna UE 2030

Poważne ryzyka działalności stanowią przygotowane przez Komisję Europejską rozwiązania z 22 stycznia 2014 r., zmierzające do dalszego znacznego zaostrzenia polityki klimatycznej do 2030 r. Unia proponuje podwoić redukcję emisji gazów cieplarnianych do 40%, zwiększając udział odnawialnych źródeł energii (OZE) do 27%, przy jednoczesnym podniesieniu współczynnika rocznej redukcji emisji CO₂ w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (ETS) z 1,7% do 2,2%. Do tego należy dodać obawy przemysłu energochłonnego, że zostanie objęty ETS, co dla tego przemysłu oznaczałoby bankructwo.

Jeżeli w Europie podniesione zostaną koszty funkcjonowania poprzez ograniczenia emisji CO₂, to Europa stanie się importerm paliw i petrochemikaliów, które zostaną wytworzone w krajach, gdzie nie ma takich ograniczeń. Już dzisiaj widoczny jest spadek konkurencyjności UE wobec podmiotów nie mających ograniczeń związanych z emisją CO₂. Przykładem jest przemysł rafineryjny, który przeżywa poważny kryzys (zwłaszcza w państwach UE15). W 2009 r. w Unii było 98 rafinerii, obecnie jest ich 87, a do 2020 r. można spodziewać się spadku przerobu ropy naftowej na terenie UE o blisko 30%, co będzie skutkowało zamykaniem kolejnych zakładów.

Pomimo stałej współpracy administracji z przedstawicielami sektora paliwowego w kwestii opiniowania projektów regulacji unijnych oraz reprezentowania stanowiska Polski na forum UE, w wielu sprawach nie zostało ono uwzględnione. Wynika to z braku stosownych porozumień z innymi krajami w celu wspierania określonych inicjatyw. Z drugiej strony należałoby znaleźć możliwość wspierania przez polską administrację nie tylko organizacji polskich, ale i międzynarodowych, które prowadzą działalność zgodną z interesami polskiej gospodarki. W sytuacji dużych różnic interesów wśród krajów UE przyjmowane są rozwiązania, które nie zawsze odpowiadają polskiej branży rafineryjnej.

Polityka Energetyczna Polski 2050

W 2014 r. Ministerstwo Gospodarki rozpoczęło prace na Polityką Energetyczną Polski do 2050 r. Do współpracy zaproszono organizacje branżowe, w tym CEEP, którego członkiem założycielem jest Grupa LOTOS. Współpraca z Ministerstwem Gospodarki pozwoliła na uwzględnienie w dokumencie zapisów, które jeśli zostaną utrzymane, pozwolą na:

- ochronę krajowego rynku paliw, w tym utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi elementami infrastruktury naftowej i paliwowej oraz zapewnienie, aby krajowy popyt był w maksymalnym stopniu pokrywany produkcją krajową,
- podejmowanie dalszych skoordynowanych działań w celu ograniczenia tzw. szarej strefy w obrocie paliwami,
- zmniejszenie obciążeń nakładanych na podmioty sektora naftowego, w tym m.in. rozważenie kontynuacji dotychczasowych zmian systemu tzw. zapasów obowiązkowych,
- poszerzenie katalogu biokomponentów i technologii produkcji alternatywnych paliw płynnych, w tym uzyskiwanych w procesie współuwodorniania.

Brak kompleksowych rozwiązań legislacyjnych dla sektora naftowego

Czynnikiem ryzyka jest brak jednej regulacji dla sektora naftowego. Jego działalność jest regulowana wieloma aktami prawnymi, nadzorowanymi przez różne resorty, co utrudnia funkcjonowanie przedsiębiorstw. Ważnym postulatem podczas prac nad dokumentem Polityka Energetyczna Polski do 2050 r. było zgłoszenie potrzeby opracowania ustawy Prawo naftowe, tj. ujęcia w jednym akcie prawnym wszystkich uregulowań dotyczących funkcjonowania sektora naftowego i paliwowego w Polsce.

3. Ryzyka reputacyjne

Ryzyka reputacyjne związane są ze zdarzeniami, które mogą wpłynąć na postrzeganie grupy kapitałowej i wartość marki LOTOS. Pogorszenie lub utrata reputacji może wynikać z okoliczności obiektywnie niezależnych od Grupy LOTOS (np. z pogorszenia się reputacji branży, w której działamy) lub mieć związek bezpośrednio z działalnością Spółki, np. w przypadku pojawienia się trudnień w dostawach produktów, istotnego

pogorszenia ich jakości, celowych nadużyć lub naruszeń skutkujących stratami ponoszonymi przez nas lub współpracujące z nami firmy, czy wystąpienia wypadków lub awarii powodujących utratę zdrowia lub zanieczyszczenie środowiska. Jesteśmy świadomi, że utrata zaufania interesariuszy może znaleźć odzwierciedlenie w negatywnym postrzeganiu Grupy Kapitałowej LOTOS i naszej działalności, a w konsekwencji mieć wpływ na osiągnięte wyniki. Z tego względu każde zidentyfikowane ryzyko wyceniliśmy także pod kątem wpływu na reputację i przygotowaliśmy osobną mapę ryzyk reputacyjnych. W przypadku ryzyk o znaczących konsekwencjach reputacyjnych wdrażamy plany ich ograniczania.

4. Ryzyka społeczne

Ryzyka społeczne związane są z naszą działalnością w kontekście wpływu, jaki wywieramy na otoczenie, naszych pracowników oraz pracowników naszych kontrahentów. Prowadzenie otwartej i rzetelnej komunikacji dotyczącej realizowanych prac i planowanych projektów ma na celu uświadomienie zainteresowanych stron i jest jednym z działań ograniczających potencjalne ryzyka. Przykładowo w związku z rozpoczęciem prac nad projektem opóźnionego koksowania (EFRA), zorganizowaliśmy spotkania z okolicznymi mieszkańcami, podczas których przedstawiliśmy założenia projektu i jego konsekwencje. Dodatkowo jesteśmy w trakcie realizacji Programu Efektywność i Rozwój 2013-2015, którego założenia koncentrują się na podniesieniu efektywności i umożliwieniu wszystkim spółkom grupy kapitałowej dalszego dynamicznego rozwoju. Planowane zmiany, szczególnie o charakterze restrukturyzacyjnym, mogą budzić niepokój i brak akceptacji wśród pracowników i najbliższego otoczenia. Z tego względu organizujemy cykliczne spotkania pracowników z członkami Zarządu Grupy LOTOS i spółek zależnych, podczas których m.in. wyjaśniamy ewentualne wątpliwości i obawy związane z prowadzonymi procesami. (zobacz więcej w Zintegrowanym Raportcie Rocznym 2013 Grupy LOTOS S.A. <<http://2013.raportroczny.lotos.pl/pl/strategia-wzrostu-wartosci/kapital-spoeczny/angazowanie-interesariuszy>>)

5. Ryzyko nadużyć

Ryzyko nadużyć rozumiemy jako celowe działanie bądź zaniechanie, stanowiące naruszenie przepisów prawa powszechnie obowiązującego lub zasad obowiązujących w Grupie Kapitałowej LOTOS, w wyniku którego dopuszczająca się osoba odnosi nieuprawnione korzyści lub którego rezultatem są straty ponoszone przez Spółkę, włączając wszelkie formy działań korupcyjnych. W celu minimalizacji tego ryzyka wdrożyliśmy systemowe podejście do przeciwdziałania nadużyciom, polegające na kompleksowym i uporządkowanym działaniu w zakresie identyfikacji oraz oceny tego ryzyka. W ramach systemu funkcjonują rozwiązania służące zapobieganiu, wykrywaniu oraz minimalizowaniu skutków wystąpienia nadużyć. System Przeciwdziałania Nadużyciom podlega corocznemu badaniu w ramach dojrzałości organizacyjnej Spółki, a jego systematycznie rosnąca pozytywna ocena świadczy o skuteczności funkcjonujących rozwiązań w tym obszarze. (zobacz więcej <<http://raportroczny.lotos.pl/pl/etyka-i-lad-korporacyjny>>)

ZOBACZ TAKŻE:

Marka

W sposób strategiczny traktujemy trwałe relacje z klientami, do których dążymy poprzez zrozumienie ich potrzeb oraz zapewnienie oczekiwanej jakości i bezpieczeństwa produktów. Naszą ambicją jest kreowanie marki dynamicznej i kompetentnej, przyjaznej i opartej na zaufaniu klientów.

Przejdź do strony » <<http://raportroczny.lotos.pl/pl/strategia-i-model-dzialania/marka>>

Dojrzałość organizacyjna

Grupa LOTOS jest organizacją ukierunkowaną na profesjonalizację podejmowanych działań oraz przyjmowanie rozwiązań stanowiących dobre praktyki w zakresie funkcjonowania organizacji i zarządzania nią. Podejmujemy działania ukierunkowane na ochronę wartości przedsiębiorstwa, co przejawia się rozbudowaniem rozwiązań składających się na system kontroli wewnętrznej i ładu korporacyjnego.

Przejdź do strony » <<http://raportroczny.lotos.pl/pl/etyka-i-lad-korporacyjny/podejscie-do-zarzadzania/dojrzalosc-organizacyjna>>

Pracownicy

Naszym celem jest zapewnienie wysoko wykwalifikowanych pracowników niezbędnych dla skutecznej realizacji strategii biznesowej oraz udoskonalenie kultury organizacyjnej w oparciu o przyjęte wartości. Jako priorytetowe traktujemy podniesienie świadomości i poziomu zaangażowania pracowników i podwykonawców w poprawę bezpieczeństwa pracy.

Przejdź do strony » <<http://raportroczny.lotos.pl/pl/strategia-i-model-dzialania/pracownicy>>